

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 35/12
V Lucemburku dne 29. března 2012

Rozsudek ve věcech C-504/09 P
Komise v. Polsko
a C-505/09 P
Komise v. Estonsko

Soudní dvůr potvrdil, že Komise překročila svoje pravomoci, když Polsku a Estonsku stanovila maximální množství povolenek na emise skleníkových plynů

Je tedy nutno zamítnout opravné prostředky podané Komisí proti rozsudkům Tribunálu, kterými byla zrušena rozhodnutí Komise.

Směrnice z roku 2003¹ vytvořila systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, aby se snížil vliv těchto emisí na klima. Směrnice stanovila, že členské státy vypracují pro každé pětileté období národní alokační plán (NAP) uvádějící celkové množství povolenek, které mají v úmyslu vydat pro uvedené období, a způsob, jak je zamýšlejí přidělit. Plány musí být založeny na objektivních a transparentních kritériích, včetně kritérií uvedených v této směrnici, a zároveň se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti. Plány se zveřejní a oznámí Komisi a ostatním členským státům. V případě neslučitelnosti s kritérii uvedenými ve směrnici může Komise plán nebo jeho jakoukoli část odmítnout. Každý členský stát rozhodne o celkovém množství povolenek, které vydá pro uvedené období, a zahájí postup přidělování těchto povolenek provozovateli každého zařízení pouze tehdy, pokud Komise přijme navržené změny.

V roce 2006 Polsko a Estonsko oznámily Komisi své NAP na období 2008 až 2012. Dvěma rozhodnutími přijatými v roce 2007 konstatovala Komise neslučitelnost těchto NAP s kritérii uvedenými ve směrnici a rozhodla, že celkové roční množství povolenek na emise stanovené v NAP, které oba tyto státy navrhovaly vydat, je třeba v uvedeném pořadí snížit o 26,7 %² a o 47,8 %³.

Poté podalo jak Polsko podporované Maďarskem, Litvou a Slovenskem, tak Estonsko podporované Litvou a Slovenskem žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise, které se jich týkalo; Komise byla podporována Spojeným královstvím.

Tribunál rozsudky ze dne 23. září 2009 sporná rozhodnutí zrušil⁴. Tribunál rozhodl, že Komise při přijetí těchto rozhodnutí překročila své pravomoci. Konstatoval rovněž, že Komise rozhodnutím, které bylo určeno Polsku, porušila povinnost odůvodnění a že rozhodnutím určeným Estonsku porušila zásadu řádné správy.

Komise podala tyto kasační opravné prostředky Soudnímu dvoru s cílem, aby byly uvedené rozsudky zrušeny⁵.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004 (Úř. věst. 2004, L 338, s. 18).

² Z 284,648332 milionu tun ekvivalentu oxidu uhličitého (MteCO₂) na 208,515395 MteCO₂ ročně.

³ Z 24,375045 milionu tun ekvivalentu oxidu uhličitého (MteCO₂) na 12,717058 MteCO₂ ročně.

⁴ Věc [T-183/07](#), Polsko v. Komise a [T-263/07](#), Estonsko v. Komise (viz též [TZ č. 76/09](#)).

⁵ V očekávání rozsudků Soudního dvora v těchto věcech bylo přerušeno řízení před Tribunálem ve čtyřech ostatních věcech týkajících se NAP následujících členských států: [T-194/07](#) Česká republika v. Komise, [T-221/07](#) Maďarsko v. Komise, [T-483/07](#) a [T-484/07](#) Rumunsko v. Komise.

Svémi dnešními rozsudky Soudní dvůr argumenty uplatněné Komisí na podporu kasačních opravných prostředků odmítá.

Soudní dvůr uvádí, že směrnice 2003/87 nepředepisuje specifickou metodu pro zpracování NAP a pro určení celkového množství povolenek na emise skleníkových plynů, které mají být vydány. Právě naopak, výslovně stanoví, že členské státy musí stanovit celkové množství povolenek, které mají být vydány, s ohledem zejména na svou národní energetickou politiku a národní program změny klimatu.

Členské státy tak mají určitý rozhodovací prostor k provedení směrnice, a tedy k volbě opatření, která považují za nejvhodnější pro dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí.

Soudní dvůr zdůrazňuje, že případné rozdíly v údajích uvedených v NAP a metodě posouzení použité členskými státy jsou projevem jejich rozhodovacího prostoru, který musí Komise v rámci své kontroly slučitelnosti respektovat.

Komise může zajistit rovné zacházení s členskými státy přiměřeným způsobem tak, že plán předložený každým z nich přezkoumá se stejnou mírou péče.

Soudní dvůr dále odmítl argument Komise, podle kterého je třeba jí v zájmu hospodárnosti řízení přiznat pravomoc stanovit maximální množství povolenek na emise skleníkových plynů, které mají být vydány. Závěr, že Komise může stanovit takové maximální množství, by znamenal, že tomuto orgánu budou poskytnuty pravomoci, které nemají žádný právní základ. V tomto kontextu zdůrazňuje, že Komise nepřekračuje své pravomoci, pokud ve výrokové části rozhodnutí o odmítnutí plánu uvede – aniž závazně určí maximální množství takových povolenek – že neodmítně změny provedené v tomto plánu, pokud budou v souladu s návrhy a doporučeními obsaženými v tomto rozhodnutí o odmítnutí. Takový postup je v souladu se zásadou loajální spolupráce mezi členskými státy a Komisí a odpovídá rovněž cílům hospodárnosti řízení.

Soudní dvůr dále uvádí, že unijní zákonodárce, který má jako jediný pravomoc provést změny ve směrnici, považoval za nezbytné změnit její ustanovení⁶. Tyto změny stanoví zavedení harmonizovanějšího systému, aby se lépe využily výhody obchodování s povolenkami, předešlo narušením vnitřního trhu a ulehčilo propojení systémů obchodování s emisemi.

Jelikož ustanovení napadená Polskem a Estonskem nejsou oddělitelná od ostatních ustanovení sporných rozhodnutí, Soudní dvůr nakonec konstatoval, že Tribunál správně zrušil tato rozhodnutí v plném rozsahu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 140, s. 63) stanoví zavedení nového systému, podle kterého se množství povolenek pro celou Unii, které se od roku 2013 začne vydávat každoročně, po uplynutí poloviny období 2008–2012 snižuje o lineární faktor 1,74 % ve srovnání s průměrným celkovým ročním množstvím povolenek, které vydaly členské státy v souladu s rozhodnutími Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012.